

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Germanwings GmbH

Verwerende partij: Amend

Prejudiciële vraag

Is het verenigbaar met het beginsel van de scheiding der machten in de Europese Unie dat het Hof van Justitie van de Europese Unie verordening (EG) nr. 261/2004⁽¹⁾ aldus uitlegt dat een passagier die wordt getroffen door een gewone vertraging van meer dan drie uur, aanspraak kan maken op de in artikel 7 van de verordening bedoelde compensatie, hoewel de verordening slechts voorziet in compensatie bij instapweigering of annulering van de geboekte vlucht en de rechten van de passagier bij vertraging beperkt tot de in artikel 9 van de verordening bedoelde bijstand alsook — bij een vertraging van ten minste vijf uur — tot de in artikel 8, lid 1, sub a, van de verordening bedoelde bijstand, dit om het verschil in behandeling op te heffen dat anders zou bestaan?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 10 augustus 2011 — Jutta Leth/Republiek Oostenrijk, Land Niederösterreich

(Zaak C-420/11)

(2011/C 319/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberste Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jutta Leth

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk, Land Niederösterreich

Prejudiciële vraag

Moet artikel 3 van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997⁽²⁾ en bij richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003⁽³⁾ („MEB-richtlijn”), aldus worden uitgelegd dat

1) het begrip „materiële goederen” alleen de fysieke goederen als zodanig betreft, of omvat het ook de waarde van deze goederen?

- 2) de milieueffectbeoordeling ook de bescherming van particulieren tegen financieel nadeel door vermindering van de waarde van hun onroerende zaken tot doel heeft?

⁽¹⁾ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 175, blz. 40.

⁽²⁾ Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 73, blz. 5.

⁽³⁾ Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad — Verklaring van de Commissie, PB L 156, blz. 17.

Beroep ingesteld op 1 september 2011 — Europese Commissie/Portugese Republiek

(Zaak C-450/11)

(2011/C 319/18)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Afonso en L. Lozano Palacios, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Portugese Republiek, door de bijzondere btw-regeling voor reisbureaus toe te passen op reisdiensten die worden verkocht aan een andere persoon dan de reiziger, zoals is voorzien in wetsdecreet nr. 221/85 van 3 juli 1985, de krachtens de artikelen 306 tot en met 310 van de btw-richtlijn⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nakomen,

— de Portugese Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat de Portugese Republiek, door de bijzondere regeling toe te passen op handelingen die worden verricht door reisbureaus ten behoeve van andere reisbureaus of andere btw-plichtigen dan de reiziger, in strijd handelt met de wettelijke regeling van de Unie ter zake, daar de bepalingen van de btw-richtlijn vereisen dat toepassing van de bijzondere regeling beperkt blijft tot diensten die worden verricht ten behoeve van reizigers.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).